

KÖRÜNK BEN

A Dél-Balatoni Református Gyülekezetek Regionális Együttműködésének időszakos életjele

2009. pünkösd

*És mikor a pünkösd napja eljött,
mindnyájan egy akarattal együtt valának.
És lőn nagy hirtelenséggel az égből
mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése,
és eltelé az egész ház, a hol ülnek vala.
És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek
és üle mindenikre azok közül.
És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel,
és kezdének szólni más nyelveken,
a mint a Lélek adta nékik szólniok.*

Apostolok Cselekedetei 2,1-4

Séllyei-találkozó Őszödön: bábelőadás és pantomim

Március 5-én, virágvasárnap délután 3 órai kezdettel a helyi és a környező községekből érkező gyermekek és szülők megtöltötték az őszödi Faluház nagytermét.

A Séllyei kupa keretében szervezett húsvéti délutánunkon a Kaposvárról érkezett fiatalok előbb a Palánta Misszió bábdarabjával és az azt kísérő árnyjátékkal Jézus kereszthalálának és feltámadásának örömhírét osztották meg a jelenlévőkkel. Kicsik és nagyok együtt hallhattuk a jó hírt: a családon belül megromlott kapcsolatok is meggyógyulhatnak Isten szeretetének életünkbe való befogadása által. (Karikó Zoltán)

Hírek röviden

Tinódi Lantos Sebestyén Református Iskola 2009. április 30-án ünnepelte 13. születésnapját.

A délelőtti folyamán a református templom kertjében került sor a japán - magyar barátság jegyében egy szakura (japán cseresznye) ünnepélyes elültetésére. A délután iskolánk művészeti tan szakai színvonalas műsort adtak elő a hozzátartozók és az érdeklődő közönség számára. Hagyomány iskolánkban, hogy ilyenkor bemutatkoznak a következő tanév leendő első osztályosai. Ők ekkor kapják meg az iskola jelvényét. Idén a szülői munkaközösség jótékonyági vásárt is

szervezett. A vásárlásból befolyt összeget a Tinódi udvarának további szépítésére fordítják. Az ünnepséget a hagyományos születésnap 400 szeletes tortázás zárta.

(Nádasdi Péter)

„Még a fának is van reménysege, ha kívágnak újból kihajt, és nem fogynak el hajtásai.”

Jób 14,7

Napközis bibliatábor gyermekek és fiataloknak Nagycsepelyen 2009. június 16-20 között

Szeretettel várjuk a környező településekről is a nagycsepelyi református parókián tartandó napközis bibliatáborunkba a gyermekeket és fiatalokat 6-16 éves korig. Most először életkor szerint külön csoportban is foglalkozunk a táborozókkal. A tábor költsége idén is 4000 Ft/fő (háromszori étkezéssel). A táborba való jelentkezéseket Karikó Zoltán lelkipásztornál telefonon a 30/632-3786 számon, illetve a zkariko@gmail.com drótpostacímen június 10-én szerdáig várjuk. Bővebb információ a táborról a www.refnagycsepey.shp.hu honlapon olvasható. (K.Z.)

Angol nyelvű napközis bibliatábor Balatonőszödön 2009. július 13-17 között

A Szentírás Szövetséggel együttműködve idén másodszor rendezzük meg az őszödi faluházban és a mögötte található játszótéren angol nyelvű bibliatáborunkat reggel 8 és délután 4 óra között. A bibliai foglalkozások mellett angol óra (kezdőtől haladóig külön csoportokban), kézműves foglalkozások, játékok, vetélkedők stb. szerepelnek a hét programjában. Minden gyermek ajándékokat is vihet haza a táborból, amit a Szentírás Szövetség biztosít. A tábor költsége háromszori étkezéssel ebben az évben is 10.000 Ft személyenként. A jelentkezéseket Karikó Zoltán lelkipásztornál június 30-ig várjuk telefonon a 30/632-3786 számon, illetve a zkariko@gmail.com elektronikus levélcímen. Bővebb információ a táborról a www.oszod-szemesi.shp.hu és a www.szentirasszovetseg.net honlapcímen található.

Magyar Református Egyház: elfogadták a közös alkotmányt Debrecenben

Újra egységes a Magyar Református Egyház. A debreceni Nagytemplomban május 22-én tizenegy óra után néhány perccel - ellenszavazat és tartózkodás nélkül - elfogadták a Magyar Református Egyház alkotmányát. A zsinati tagok megfogalmaztak egy üzenetet is, amelyet délután négy órakor hirdettek ki a Nagytemplom előtt, és ekkor meg kondult egyszerre a Kárpát-medence összes magyar református templomának harangja is.

Közünk van Kálvinhoz!

Ismerős számunkra Kálvin János portréja? Sokféle ábrázolás készült róla, abban azonban megegyeznek, hogy hosszú szakállú, szikár, kemény tekintetű svájcisapkás változata a legismertebb. Valóban ilyen volt? Tényleg nem tudhatunk róla többet, mint amit a kép mutat?

Iskolai történelemórákról, konfirmációi előkészítőről vagy akár egy-egy prédikációból talán sokaknak van valami emlékfoszlánya, esetleg ismerete, pozitív vagy éppenséggel negatív képe a történelmi személyről. Kálvin az, akinek a tanítása és gondolkodása alapvetően meghatározta azoknak az istenképét, hitét és kegyességét, akik ma magukat reformátusoknak vagy Amerikában presbiteriánusoknak nevezik. Mások azt is gondolják, hogy eretnek volt, aki felelős azért, hogy az éppen szakadozó egyház több felekezetre bomlott, hiszen Luther Márton, Németországban tevékenykedő reformátor mellett ő volt az, aki a legnagyobb szellemi erővel és társadalmi támogatással szállt szembe az akkori római központú egyházzal.

Történészek azt mondják, hogy Kálvin szellemi-történelmi hagyatéka máig meghatározza európai gondolkodásunkat. Egyes tudósok azt is állítani merik, hogy a kálvini tanok voltak a kapitalizmus klasszikus (nem a mai) formájának megteremtői. Az egyszerű életvitel, a haszon visszaforgatása, a mérsékelt (max. 5%-os) kamat alkalmazása bizony mind a kapitalizmus szellemét eresztették ki a palackból, és indították be Európa, majd az Amerikai Egyesült Államok gazdaságát. Ehhez azonban leginkább az járult hozzá, hogy Kálvin a Biblia tanítását újra felfedezve azt hirdette: az ember-élet egyedüli célja Isten dicsőítése. Ha pedig így van – gondolták az őt követők – akkor nemcsak a vallásos, kegyes magatartásunk, hanem a munkánk, az eredményességünk, egész létünk is Isten dicsőségét kell, hogy szolgálja! Az Isten áldása és segítsége pedig nem marad el azok életéről, akik nem csupán a maguk boldogságát, hanem az Isten dicsőségét nagyobbítják.

Bár így gondolkodnának egyre többen ma is! Beérni szerényebb élettel, és több marad holnapra. Nem gyors boldogulást keresni, és több marad befektetni. Nem másokat becsapni, de józanul gondolkodni. És ami a legfontosabb: ha sikerül, akkor mindez nem az én érdemem, hanem az életben és munkámban jelen levő Istené, mert ő választott ki engem. Egyedül övé a dicsőség!

Lehet Kálvint szeretni, lehet nem szeretni, csak megkerülni nem lehet. A reformátusok olyan tanítójuknak tartják, aki egyike azoknak a kiválóságoknak, akik az emberek hitét, gondolkodását visszavezették a Biblia tanításához, Jézus Krisztushoz, Isten kegyelmes arcához.

Akár tiszteljük, akár elutasítjuk őt, érdemes még jobban megismerni és többet tudni róla. Ennek leginkább az adhatja az apropóját, hogy Kálvin János 1509-ben éppen 500 évvel ezelőtt született a franciaországi Noyon-ban. A szerte a világon élő reformátusok idén számos eseménnyel emlékeznek az évfordulóra. A neves genfi reformátor teológiai és szellemi-történeli hagyatékának újra felfedezése adjon megújulást a református egyház jelenének és jövőjének! E cikk írása közben készülődünk éppen a régió gyülekezeteinek közös megemlékezésére, mely az újság megjelenése előtt tartunk. A május 23-án szombaton a környék reformátusságával együtt emlékezünk meg reformátor tanítónkról, és várjuk mindazokat, akik nyitottak arra, hogy Kálvin Jánost és gondolkodását megismerjék. Ezen az alkalmon Dr. Karasszon István budapesti professzor tart érdekes előadást Kálvin időszerűségéről. Az ünnepségen a Nagymáthé Huba zongoraművész kíséri orgonán a zsoltáreklikést, és bemutatja a 25. zsoltár dallamából írt saját feldolgozását is.

A református gyülekezet presbitériuma kérésnek eleget téve a helyi önkormányzat képviselő-testülete a Kossuth utcát a templommal összekötő utat a genfi reformátorról nevezte el. Ezen az alkalmon kerül sor az utcanévtábla avatására is. A kicsinyke köz hirdesse a templomba igyekvőknek, az arra járó turistáknak, vagy éppen Balatonendréd térképére tekintő érdeklődőknek: közünk van Kálvinhoz!

(Ficsor Gábor Andor)

Sarkos kérdések

„Sarkos kérdések” címmel indítottunk rovatot lapunkban, melyben egy-egy érdekes, és / vagy aktuális, és / vagy fontos kérdést kívánunk alaposabban körüljárni. Gondolják Önök is át, s ha úgy érzik, jelezzenek vissza a szerzőnek! (a szerkesztők)

Gyülekezet és / vagy Egyház?

A kálvini alapokon építkezve meggyőződéssel vallom, hogy: *A helyi gyülekezet önmagában befejezett egész egyház.* De tragikus következményekkel járna a gyülekezetek, azaz – most már értjük és használhatjuk a fogalmat – helyi egyházak életére, küldetésére, szolgálatára nézve, ha itt megállnánk, és nem helyeznénk a gyülekezetet, azaz a helyi egyházat egy nagyobb, átfogóbb perspektívába!

Mi is ez a nagyobb, átfogóbb perspektíva? Mindannyian ismerjük, személyes kapcsolatrendszerünkben, illetve a gyülekezeten belüli közösségvállalás tekintetében gyakorta idézzük is az apostol szavait: **„Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be a Krisztus törvényét!”** (Gal 6:2.) Érezzük, értjük, hogy mit jelent ez akkor, amikor közvetlen – személyes, illetve gyülekezeti – környezetünkről van szó. Értjük, érezzük, hogy micsoda megerősítő, sőt megtartó erő a keresztyének egymás közti kapcsolatrendszerében ennek az egymás irányába kölcsönösen megnyilvánuló, egymásért kölcsönösen felelősséget vállaló lelkületnek a jelenléte, működése.

De mintha ez a fajta közösségi rálátásunk megrekedne valahol a gyülekezet (helyi egyház) határainál. Mintha nem látnánk, vagy nem akarunk látni azt, hogy az egymásra bizottságunknak ez a lélek szerinti (Lélek szerinti) megserkesztettsége ugyanúgy vonatkozik a keresztyén gyülekezetek (helyi egyházak) gyülekezetközi (további egyházi „szinteket” létrehozó) viszonyaira is, mint a helyi személyes emberi kapcsolatokra.

Mi következik ebből? Két dolog: elsődlegesen az, hogy az egyház helyi szinten is, ugyanakkor a további egyházi szinteken (egyházmegye, egyházkerület, országos egyház) is csak akkor marad élő, ha a személyes kapcsolatok közvetlenségére épít, ha a személyes kapcsolatok közvetlenségének erejével építkezik. Ebből következik, hogy a helyi gyülekezeteket összekötő egyházi szintek (egyházmegye, egyházkerület, országos egyház)

célja, küldetése semmiképpen sem lehet pusztán egy intézmények közötti működési háló létrehozása, mert amint elveszíti a gyülekezetekkel (helyi egyházakkal) a közvetlen kapcsolatot, létjogosultságát is veszíti! Tragikus módon teljesedik be ilyen formán a helyi gyülekezetekkel élő kapcsolatukat elvesztő egyházi szervezeti szintekre nézve János apostol szava: **„Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy!”** (Jel 3:1/b.)

Jellemző reakciója az embernek ilyen helyzetekben, hogy felelősöket keressen. Jellemző az is, hogy a felelősöket mindig másban igyekezzen felismerni, ne pedig önmagában. Pedig a felelősség legalábbis közös! Az enyém is, ahogyan minden egyházáért felelősséget érző keresztyén emberé.

Egyházunkban, a Magyarországi Református Egyházban a helyi egyházakat összekötő szinteken (egyházmegye, egyházkerület, zsinat) választások voltak az elmúlt év végén. Mára felállt, megkezdte működését az új „közegyházi” szervezet.

Örömdetes tény, hogy a Dunántúli Református Egyházkerület (egyházkerületünk) részéről nemhogy pusztán nyitottság, de határozott törekvés irányul arra, hogy az adminisztratív egyházi szintek (egyházmegyék és egyházkerület) élettel, a személyes közvetlenség lelkületével teljenek meg.

Kérdés, hogy egymásra találunk-e? Mert ahogyan egy gyülekezeten belül „megférnek” az egymással semmiféle kapcsolatot nem vállaló egyháztagok, ahogyan szomszédos gyülekezetek „megférnek” egymás mellett úgy, hogy nincs kapcsolatuk egymással, ugyanúgy ez az egyházkerületi kezdeményezés is elbukhat a helyi gyülekezetek, a helyi gyülekezeti tagok passzívításán, netán ellenállásán. Pedig csak *egymás terhét hordozva* tapasztaljuk, tapasztalhatjuk meg a közösség erejét! Úgy személyes kapcsolatainkban, mint gyülekezetünkben és gyülekezeteink (helyi egyházaink) egyházmegyei, egyházkerületi és országos közösségvállalásában, életközösség-vállalásában is! (Hajdú Z. Levente)

„A helyi gyülekezet önmagában befejezett egész egyház. De...”

Betegségeink és a keresztyén válaszok

Március 29-én, 15 órától a balatonszemesi evangélikus templomban

Dr. Koch Béla szabadai háziorvos tartott előadást

Testi és lelki gyógyítás

Test és lélek egymással szoros kapcsolatban áll. Gondoljunk csak a pszichoszomatikus betegségekre. Hiába vannak a legkorszerűbb gyógyszerek, pl. a gyomorfekély kezelésére, ha a betegség lelki okát nem tudjuk megszüntetni. Ilyen esetekben átmeneti javulás után a panaszok ismét jelentkeznek. Háziorvosi munkám során felismertem, hogy nem elég csak a testi panaszokkal foglalkozni, a lélek is gyógyításra szorul. Annál is inkább, mivel a lelki problémák gyakran elindítói a kóros testi folyamatoknak.

A betegség súlya alatta legtöbb ember lelkiileg is megroppan. Súlyos depresszió alakulhat ki, mely akár öngyilkosságba is torkollhat. Jó példa erre az alábbi eset: 49 éves férfi betegnek súlyos közlekedési baleset következtében mindkét lába megbénult. Kb. egy év elteltével – rehabilitációs kezelést követően – került haza otthonába súlyos depressziós állapotban. A felajánlott gyógyszeres kezelés lehetőségét már kezdetben elutasította. Mintegy ultimátumként kijelentette: ha egy év elteltével nem gyógyul meg, öngyilkos lesz. Sokat gondolkodtam azon, milyen módszerrel lehetne kivezetni ebből a mély lelki válságból. Átlagon felüli intellektusa miatt minden betegségével kapcsolatos problémáról nyíltan kellett beszélnünk. Egy látogatásom alkalmával a Bibliát is magammal vittem (tudni kell a betegről, hogy megkeresztelték, de nem volt hívő ember). Felajánlottam, hogy a későbbiekben, találkozásaink során Jób könyvéről fogunk beszélgetni. Hétről hétre szakaszokként haladtunk előre. Fölvoltam az ígét, és elmondtam ezzel kapcsolatos gondolataimat. Ezt minden alkalommal beszélgetés követte. Mindezek során a beteg megtapasztalhatta, hogy Jób mérhetetlen szenvedései ellenére is megmaradt hitében. Az Úr bizott benne, és nem is csalódott, hiszen teljesítette akaratát. Néhány hónappal később depressziója fokozatosan oldódott, életkedve visszatért. Örültem, hogy élete pozitív irányt vett. Elfogadta, hogy súlyos állapotában is van Istentől kapott feladata: két kisgyermekét fel kell nevelnie. Mint édesapára nagy szükség van, s ebben a szerepében még bénán is pótolhatatlan. Lelkének megerősödése az életét mentette meg. Azóta tíz év telt el. Csak időnként látogatom, kiegyensúlyozott családi életet él.

Az orvosi tevékenység alapvető célja a testi betegségek gyógyítása, az egészség helyreállítása. Amennyiben ez nem lehetséges, elsősorban a fájdalomcsillapítás, a szenvedés enyhítése, az életminőség javítása az elsődleges feladat. Korszerű fájdalomcsillapítókkal és különböző kezelési eljárások alkalmazásával ez ma már nagyrészt megoldottnak tekinthető. A lelki fájdalom megszüntetése, a lelki egészség helyreállítása kapcsán azonban nincs átütő siker. Hiába a temérdek szorongásoldó, nyugtató és altató, a beteg lélek nem gyógyul. A probléma megoldásának kulcsát Isten ígében találhatjuk.

„Uram, ha akarod, megtisztíthatsz.” (Mt 8,2)

Máté evangéliumának nyolcadik és kilencedik részében Jézus csodálatos gyógyításairól találunk leírásokat. Az idézett mondatban rendkívül fontos útmutatás van: a betegnek nem követelnie kell a gyógyulást, hanem kellő alázattal rábíznia magát Krisztusra. A szenvedésnek gyakran egyértelmű oka és világos üzenete van. Az addig rohanó, Istennel nem törődő embert a betegség megállítja, és elgondolkodásra kényszeríti: milyen volt eddigi életem? Mikor és miért tértem le a jó útról? Tisztelem és becsülöm embertársaimat, vagy önzés és irigység uralja életemet? Ha kell, meg tudom-e alázni magamat Isten és az ember előtt? Alázat nélkül nincs gyógyulás. Le kell térdelni, fejet kell hajtani, az emberi büszkeséget le kell tenni.

„Mert kétszeres rosszat cselekedett népem:

- engem, a folyóvíz forrását, elhagytak,
- hogy víztartókat vájjanak, repedezett falú víztartókat,
- amelyek nem tartják a vizet.” (Jer 2, 13)

Isten nélkül semmi az ember! Hiába próbálkozik bármivel, ha elhagyja az élő vizek forrását. Gögös és öntelt. Azt gondolja, hogy saját maga is meg tudja oldani minden problémáját. A gyakorlat azonban az, hogy csak repedezett falú víztartókat képes készíteni, amelyek nem tartják a vizet. Mi a megoldás? Vissza kell térni Istenhez. Különösen fontos ez a beteg ember számára. Alázattal kell hinnie a gyógyulásban. A leprás nem azt mondta: ha valóban Isten fia vagy, gyógyíts meg engem, és akkor hiszek benned! Ellenkezőleg: teljes egészében rábízta magát Jézusra. Nem követelt, hanem a hitét vallotta meg. A döntést az Úr kezébe tette. Tudta, hogy Ő képes meggyógyítani. Hitt benne! Ez a hit győzelme.

Szeretet és alázat. Krisztust szenvedései alatt mérhetetlenül megalázták. Szóban gyalázták, leköpdösték, kegyetlenül megkorbácsolták, és keresztre feszítették. Iszonyatos kínokat élt át. Mindezek ellenére atyjától kért bocsánatot hóhérainak. Kereszthalála nem volt értelmetlen, hiszen harmadnapra feltámadt, s ezáltal az örök élet reménységét kínálja mindazoknak, akik hisznek őbenne. A halál tehát nem végállapot, hanem az új élet kezdetét jelenti az örökkévalóságban.

Mindennapi munkám során az a célom, hogy a testi és lelki szenvedések alatt ráébrezzem a beteget arra, hogy Krisztus evangéliuma olyan forrás, amelyből bármikor meríthet. Vigaszt nyújt a magányban, és kivezethet a legmélyebb lelki válságból is. Erősít és gyógyít a hit által.

„Krisztusom, töröld el megkötöző vétkem!

Segíts levetközni önző lényemet!

Krisztusom, egyedül Te győzöd le énem

Vezess a testvérhez, hogy – testvér legyek!”

(Konrad Mieth után németből ford. Túrmezei Erzsébet)

Püspöki látogatás Felsőmocsoládon

Előzmény

Felsőmocsoládon a Kacs Kovics-Bánó kastélyban 1923 október 1-én Dr. Ravasz László a dunamelléki református egyházkerület püspöke és kísérete találkozott Kapi Béla evangélikus püspökkel. Az akkori találkozási Eöri Szabó Dezső felsőmocsoládi református lelkész készített feljegyzést.

2009. április 20-án

Délután Steinbach József a dunántúli református egyházkerület püspöke és kísérete, Köntös László egyházkerületi főjegyző, Bellai Zoltán püspöki főtanácsos, Nagy Csaba, a somogyi egyházmegye esperese, Csanádi József, a somogyi egyházmegye főgondnoka látogatta meg a felsőmocsoládi református gyülekezetet. A magas rangú egyházi vendégeket Poth Ferenc gondnok és Székely Tamás társgondnok fogadta.

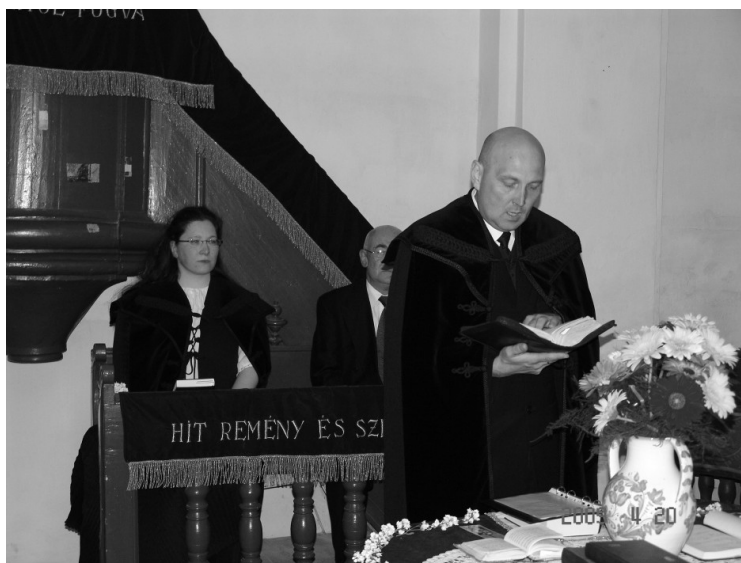
A Templomban

Délután 4 órakor a templomi istentiszteleten, ahol jelen volt Bóka Zsombor látrányi református lelkész, Bókáné Botos Andrea helyettes lelkész, Zwekán László Felsőmocsolád község polgármestere, a felsőmocsoládi gyülekezet és a mernyei szórvány gyülekezet tagjai, a Püspök Márk 2,1-12 alapján hirdette az ígét. A továbbiakban Nagy Csaba esperes és Csanádi József főgondnok Poth Ferenc gondnok úrnak megköszönte a több évtizedes egyházmegyei számvevői munkát és ajándékot adott át. Poth Ferenc gondnok megköszönte az ajándékot, majd röviden ismertette a felsőmocsoládi gyülekezet történetét és Isten gazdag áldását kívánta Steinbach József püspök és kísérete életére és munkájára.

Székely Tamás társgondnok a presbitérium határozatát ismertette, mely szerint a templomban nemzeti zászlónkat és a református egyház zászlaját helyezzük el. Steinbach József püspök a Zsolt. 90,13-17 alapján megáldotta gyülekezetet és mindazokat, akiket a zászlók jelképeznek.

A kastélyban

Az istentiszteletet követően a Püspökünk és kísérete a presbitérium tagjaival együtt 5 órakor átment a napjainkban felújított kastélyba, ahol Itzés János a magyarországi evangélikus egyház déli püspöke, valamint az ecsenyi evangélikus gyülekezet lelkésze Kőszeghyné Raczkó Zsuzsanna, Kőszeghy Miklós gyülekezeti munkatárs, Schneikel János felügyelő, a mernyei evangélikus leányegyházközség gondnoka Pintér Jánosné és a presbitérium tagjai várták őket, továbbá Kisfalusi András Mernye község polgármes-

tere és Nikli Zsolt gamási római katolikus plébános. Mocsai Lajos és felesége Mocsainé Csorba Virginia köszöntötték a magas rangú evangélikus és református vezetőket és a megjelenteket.

A közös megbeszélés Bokáné Botos Andrea helyettes lelkész és Kőszeghy Miklós gyülekezeti munkatárs vezetésével folytatódott. Megemlékeztek a 86 évvel ezelőtti találkozási, ismertetésre került a mernyei ökumenikus imaház építési ügye. Szigetvári György építész Ybl díjas terve alapján szeretnék a mernyei evangélikusok és reformátusok Isten segítségével felépíteni az imaházat. Steinbach József püspök elmondta, hogy a református egyház dunántúli kerülete nincs könnyű helyzetben a jelenlegi gazdasági válságban. Az illetékes egyházi gazdasági szak-

emberekkel megvizsgálják milyen támogatást tudnak nyújtani az imaház építéshez. Itzés János püspök úr is elmondta az evangélikus egyház gondjait a mai nehéz időkben. Egyházi gazdasági szakemberekkel megvizsgálják és átnézik az imaház építésének és támogatásának helyzetét. Püspökeink kijelentették, hogy ez év október 21-én szerdán ismét találkoznak egymernyei ökumenikus bibliaórán.

Ezt követően Steinbach József püspökünk asztali áldását követően fehér asztal mellett folytatódott a beszélgetés, a vendéglátók által készített hidegtálak megkóstolásával.

A vendégek sötétedés előtt megköszönték a vendéglátást és elutaztak Felsőmocsoládrról.

(Székely Tamás)

Közünk van Kálvinhoz - van Kálvin köz

Közel száz résztvevővel ünnepeltük Balatonendrén Kálvin születésének 500. évfordulóját. A dél-balatoni régió gyülekezetei közül Szólád, Kőröshegy és Zamárdi is képviseltette magát. A helyi lelkész köszöntő szavai után Farkas Gergely kőröshegyi lelkész tartott áhítatot, majd dr. Karasszon István professzor (Károli Gáspár Református Egyetem, Budapest) előadását hallgathatták meg a résztvevők. A Kálvin életét, munkásságát bemutató tartalmas előadás szövegét a professzor rendelkezésünkre bocsátotta, így az letölthető és olvasható. (www.refregio.extra.hu)

A balatonendrédiek számára azért is volt fontos ez a nap, mert a templomhoz vezető utcát mostantól Kálvin köznek nevezik.

Az új utcanevtáblát Késmárki Tibor polgármester avatta fel. A sok programpont közül talán az utolsó volt a legkellemesebb, amikor süteménnyel és innivalóval megrakott asztalok mellett nyílt lehetőség beszélgetésre.

Bemutakozik:...

Csákai László egyházmegyei lelkész

Csákai László vagyok, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi karán végeztem teológus-lelkész szakos hallgatóként. Feleségem Csákainé Szabó Natália, aki szintén az előbb említett egyetemen tanul, IV. éves hallgatóként.

2008. július 26-án kértük Isten áldását közös életutunkra és szolgálatainkra. Jelenleg első kisbabánkat várjuk nagy örömmel – körülbelül augusztus elejére.

Teológusként hét hónapot szolgáltam anyagyülekezetemben, Kunszentmiklóson exmisszus lelkészként, majd pedig 6. és segéd-lelkési évemet Órszentmiklóson (Órbottyánban) végeztem, ahol már feleségem is mellettem volt.

Jelenleg egyházmegyei lelkési státuszban szolgálok Somogy-megyében, ahol Tab, Kápolly, Bábonymegyer, Lulla és a környező falvak tartoznak hozzám. Nagy reménységgel és bizalommal indultunk neki ennek az útnak, melyet Istentől rendelt útnak tulajdonítunk. Hisszük, hogy szolgálatunk mindannyiunk lelki növekedését és Isten dicsőségét szolgálja.

Balatonszabadi templomfelújítás

„Ezt mondja az ÚR: Én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd meglátjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.” /Ézsaiás 43,19a./

Ezt az ézsaiási ígét választotta a Balatonszabadi Református Egyházközség a 2009-es gyülekezeti munkatervének vezérigéjéül. Úgy érzem, ebben van a mi reménységünk, hiszen Izraelnek ez az ígéret akkor hangzott el, amikor még fogságban volt. Már akkor megígérte az Úr az újat, amely a Messiásban jött el. Mi a ma élő lelki Izrael már láthatjuk az ígéret beteljesülését, hogy Jézus Krisztusban valóban új kezdődött el, emberek új életet nyertek, életek új értelmet kaptak, ahol a lélek pusztasága volt, ott túlcserélődött minden, erőtlenségben erőt, szomorúságban vigaszt kaptak. Itt, Balatonszabadiban éppen erre van szükségünk, hogy megújuljon a szívünk, lássuk magunk előtt az egy utat, szavainkat tettekre cseréljük, és végre közösséggé legyünk, de ne csak egymással, hanem Istennel is. Hiszem, hogy Isten Lelke képes újjá teremteni gyülekezetünkben mindent. Ezért szolgálunk reménységgel, Istennek van hatalma megáldani az igehirdetéseket, a családlátogatásokat, a közös Bibliaolvasásokat, a hittanórákat, az ifjúsági együtt léteket és a személyes találkozásainkat is. Azonban a belső, lelki ház építése mellett egy másik kihívás is áll előttünk, a külső-látható házépítését is el kell végeznünk.

A balatonszabadi templom állapota külsőleg és belsőleg nagyon rossz. Évtizedeken keresztül nem voltak karbantartási munkák. Az elmúlt években a tetőt sikerült lecserélni, de ekkorra már a mennyezeti gerendák elkorhadtak, a plafon több helyen beázásokkal, lyukakkal tarkított. Szükségessé vált teljes elektromos hálózat kicserélése, korszerűsítése. Fontos lett megoldani a falak szellőzését, ezért bizonyos padsorokat ki kellett venni, hogy a fal mellett helyet hagyjunk a szellőzésnek. A falakat lélegző vakolattal kell ellátni, hogy a következő vizesedést elkerüljük.

Egy februári presbiteri gyűlésen még számoltuk, hogy mennyire nincs pénzünk belső felújításba kezdeni, hiszen nagyon szűkösek az anyagi keretek, a templom nagyon rossz állapotban van.

„Ezt mondja az ÚR: Én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd meglátjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.” /Ézsaiás 43,19a./ „

Azonban ott volt a szívembe a remény, hogy ha Istennek kedves a mi vágyunk, hogy templomunk megújulhasson, akkor meg fogja áldani. A következő héten az egyik helyi mester beállványozta a templomunkat, munkatársaival neki kezdett a mennyezet helyreállításának, tette ezt adományként, szeretetből. Ugyanígy a szabadi festők is összefogtak, önzetlenül vállalták a mennyezet lemeszelését, a hibák kiigazítását, teljesen az ablak alsó pereméig. A következő munkák ránk vártak, megtörtént az elektromos hálózat kicserélése, a padok megrövidítése. A falak leverését a gyülekezet tagjaival közösen végeztük. Még mindig van feladat a padok alatti dobogók, hajópadlózása, a falak vakolása, a padok visszaépítése, és esetleg az egyenetlen kőpadlók leburkolása. A gyülekezetnek volt önereje, az alapítványnak egy csekély összege, az egyházmegye támogatása, viszont vannak előre nem látott költségek, a 25 %-ra növekedő áfa miatt a kiadásaink jelentősen megnövekedtek.

Anyagi keretünk kimerülőnek látszik, ezért szeretnénk megkérni a régiós gyülekezeteket, hogy támogassák a balatonszabadi református templom helyreállítását. Minden testvérünkre szükségünk van az imádkozó lelkekre, a szorgalmas munkáskézre, az adakozó szívekre. Az Úr segítsen meg bennünket, hogy egymásnak hűséges Testvérei tudjunk lenni! Legyen minden segítségért, minden értük elmondott fohászáért, minden adományért Istenné a dicsőség, a miénk csak orcánk pirulása, hiszen azt tesszük a mi a kötelességünk, az Úrnak házáat építjük. Testvéri segítségkéréssel és áldás kívánással:

(Győri-Daniné Tóth Anett)

A régió elnöksége — megismerve a balatonszabadi gyülekezet kérését — buzdítja a taggyülekezeteket, lehetőségük szerint támogassák (pl. vasárnapi perselypénz felajánlás) a templom felújítását adományaikkal.

(szerkesztők)

"Mert nem tudjátok"

(Ugyanazon az úton) A minap éjszaka láttam egy kígyászt, aki pusztá kézzel meg tudta fogni még a legveszélyesebb királykobrát is. A kígyó fölemelkedett előtte, támadásra készen állva leste az útját elálló férfiú minden mozdulatát, aki viszont két tenyerét kifordítva olyan mozdulatokat végzett megállás nélkül, hogy a halálos csapást előkészítő ellenfelének nem állt módjában lokalizálnia azt a pontot, ahova villámgyorsan befecskendezhetné mérgét. A két tenyér megállás nélkül járta a maga kifinomult táncát, mialatt a kígyász lendületesen mondta bele a kamerába érdekfeszítő tudományos kommentárjait.

Akkor megértettem, hol tartok, és mi történik velem.

Hosszú idő óta teljesen eseménytelenül olvasom az Írást, sőt teljes biztonságban látogatom az istentiszteleteket. "Látogatom", igen, ez a helyes kifejezés: rutinosan fölkeredek, és épségben térek vissza, ugyanazon az úton.

(Nincs kiút, ne is legyen) Az agg Simeon rabbi, Szent Lukács szerint, azt a kijelentést teszi a Megváltó körülmetelési szertartásában, karjaiban tartva a nyolcnapos Gyermekeket, hogy "vettek sokaknak elestére - más fordítás szerint: romlására, lerombolására - és feltámadására - más fordítás szerint: felemelésére, felépítésére - az Izraelben", "jegyül, akinek sokan ellene mondanak". Az evangéliumi történet később, a városon kívül elterülő, ítéletvégrehajtásra alkalmasnak bizonyuló helyen a "sokakat", ha a Megváltót elhagyókra gondolunk, "mindenkivé" változtatja, beleértve az Atyát is. Simeon "sokakra" vonatkozó prófécija majd a magányos feltámadás-eseményben válik ismét időszerűvé: kizárólag az "ellene mondók" reprezentációja teljesedik be a sír körül örökös névtelen, a feltámadás fényétől vélhetően megvakuló fegyveresek személyében. Boldog vakság, nem hagy semmi kétséget afelől, ami nélkülük és ellenükre ment végbe, de mindenképpen, követhetetlen és "minden értelmet" meghaladó módon, velük és érettük is.

A "sokak" és a "minden elesendő" sorában később ott látjuk Saulust is, a későbbi Pált, megvakul ő is, mialatt hallja a hangot, amely nevének szólítja. Boldog vakság, nem hagy semmi kétséget afelől, ami nélküle és ellenére ment végbe, de mindenképpen, követhetetlen és "minden értelmet" meghaladó módon, vele és érette is.

Elesés, ellene mondás, sokaké, mindenkié: Simeon prófécija egy domesztikálhatatlan Megváltót nyújt át a meglepődött Máriának, azt a Gyermekeket, aki egészen másként mutatta meg és mutatja meg a maga hatalmát, mint ahogyan hívei, legfőképpen pedig az elé járulás, őt megszólítás félelmét megtagadva elhagyó, hitetlen és kis stílus hatalmi játszmákban széthullt egyháza elvárná. Simeon, mondhatni, kiveszi a Gyermekeket anyja kezéből, és tört, két élő éles kardot ad vissza neki. Könnyű volna azt gondolni, hogy a feltámadást és mennybemenetelt követően a

kard, legalábbis Krisztus egyháza irányában, elvesztette volna életét; hogy a történet, amelynek tudni véljük a végét, noha egyre több okunk látszik lenni azt gondolni, hogy nem is sejtjük, eltompította volna a befelé vágó élt, és csak a kifelé sújtót őrizte volna meg.

A domesztikált megváltó egyértelműen és jól láthatóan hozzánk tartozik, a mi szekerünket tolja, ott áll jelentés nélküli mosollyal pénzváltó asztalaink mögött ő maga is, és kész még most is leoldani derekáról az övet, ha a hirdetett evangélium inflálódását kéri számon rajtunk a nem hozzánk tartozók, hogy nagy megelégedésünkre végig verjen rajtuk. De nem, Simeon rabbi nem róla, a megszelídíthetőről, ártalmatlanná teologizáltról, a kisajátítva bepólyáltról szól, amikor fölemeli a magatehetetlennek mutatkozó, a körülmetéléstől éppen vérző Szabadítót, majd visszadja az asszonynak.

Nincs kiút, ne is legyen. Ha van Megváltó, akkor az ilyen, szikrázó tör, tessék, nem úszod meg te sem.

(Egyetlen szó sem) Amikor Ferenc fia Ferenc, a Szentéletű fölismerte, hogy írásmagyarázatait növekvő gyönyörűséggel hallgatják, és egyre többen zarándokolnak el falujába, még messzi vidékekről is, hogy tanításaiiban részesüljenek, nagy rémület lett úrrá rajta. Attól félt, nem az élet szavát szólja, hanem szép beszédeként mond, amelyek megörvendeztetik a füleket, de nem hatolnak le a lélek mélyére, és ahelyett, hogy az Örökkévaló elszánt keresésére ösztökélne az odaseregletteket, hamis megnyugvást és olcsó örömet nyújt nekik, üres szívvel térnek haza mindannyian, a megváltozás legcsekélyebb vágya nélkül.

Éppen pünkösöd, a Tóra adás ünnepe következett el, amelyet Ferenc fia Ferenc a megértés napjának szeretett nevezni, hiszen ezen a napon adta vissza a Világ Ura a szent nyelvet az ő népének, amelyet Bábel építéskor föllobbant haragjában visszavett, nagy félelemmel készült hát az ünnepi istentiszteletre, keresvén kereste a megfelelő szakaszt, aminek alapján hűségesen közvetíthetné a hallgatóság felé az Írás teljes értelmét, és amikor rátalált, nagy szorgalommal kutatta a szent szöveget, mint aki a betűk és a szavak látásától el akar jutni az őket kimondó hang meghallásáig.

Amikor eljött a nap, fölment a szószékre, megnyitotta a könyvet és felolvasta belőle A nagy mélységből kiáltok hozzád, Uram kezdetű zsoltárt, kimondhatatlan hosszúságú és mélységű szüneteket tartva a versek között. Amikor a zsoltár végére ért, letette maga elé a Könyvet, majd annyi ideig, amíg máskor prédikálni szokott, egyetlen szó sem hagyta el az ajkát. Csukott szemmel állt a megemelt helyen, és nagy csend áradt belőle. Úgy fél óra elteltével Áment mondott, utána Áron főpap szavaival megáldotta a gyülekezetet, majd lejött a szószékről és helyett foglalt Mózes székében, pontosan úgy, mint máskor.

(Visky András)

"A nagy mélységből kiáltok hozzád, Uram ..."

Induljon el Ön is a jelen idő nyomában, olvasson Református Életet!

A májusi számból:

- **Csohány János igehirdetése**, mely a Debrecen-Mester utcai templomban hangzott el április 26-án

- **Kárász József: A legátus** – 1932-ben Sárospatakon, a Korán sötétedik című antológiában megjelent novella, mely négy teológus diák verseit és elbeszéléseit gyűjtötte egybe. A kötet megjelenése nagy felháborodást keltett a tiszáninnyi egyházkerület elnökségénél, s a négy diákot, Nagy Istvánt, gróf Haller Gábort, Stéphan Lászlót, Kárász Józsefet hamarosan elbocsátották a teológiáról.

- **A lelkészek jogállásáról**, avagy irány Ultramontánia. A Zsinat Jogi Bizottsága a lelkészek jogállásáról szóló törvény megalkotásán dolgozik. A véleményezés végett nyilvánosságra hozott tervezet többek között megengedőleg beszél arról a lehetőségről, hogy a lelkészek felettese ne a gyülekezet, hanem az esperesek, illetve püspökök legyenek. Továbbá tervezi annak lehetővé tételét is, hogy a lelkészeket a püspökök fegyelmi eljárás megtartása nélkül elmozdítsák szolgálati helyükről. A kérdéshez kapcsolódóan közöljük a Jogi Bizottság kérdéseit és a Dunamelléki Lelkész-Presbiter Munkaközösség levelét.

- **ÁÉH** - szerkesztőségünk néhány észrevétele a lelkészek jogállásáról szóló törvénnyel kapcsolatban

Részlet a Magyarországi Református Egyház „Örökségünk és feladatunk: a reformáció” című zsinati tanításából, melyet az 1967. május 19-én, Debrecenben tartott ünnepi Zsinaton fogadtak el. Az ideológiai lakáj-lelkület szülte kijelentésektől való eltekintés után a szövegben találunk elgondolkodtató, történelmi párhuzam meglátására lehetőséget adó részeket is. Akár így, akár úgy.

- **Hamarkay Ede: Lehet lakkozni** – megjegyzések a május 22-én tartandó református gyűléshez

- **Ady Endre: Püspök urak körúton**, Magyarországot megint bér-májlák

Református Élet:
Vegye magának
a bátorságot!

vászra csak itt lelek:
REFORMÁTUS ÉLET

Küldöttgyűlést tartottunk Tabon

A Dél-balatoni Református Gyülekezetek
Regionális Együttműködése 2009. február 21-én,
szombaton tartotta IX. Küldöttgyűlését.

Kedves Olvasónk!

Lapunk böjti számában Ficsor Gábor Andor balatonendrői lelkész számolt be a Regionális Együttműködés tabi küldöttgyűléséről. A beszámoló végét a technika ördöge azonban magával ragadta, és a nyomdába már nem juthatott el. Alább olvashatja a folytatást.

"A világi egyháztagok egyik fontos feladata lehetne az információáramlás segítése. Néha nem jutnak el időben az RE tevékenységéről, terveiről vagy programjairól szóló hírek a gyülekezetekbe. Amennyiben minden egyházközösségünkben sikerülne találni egy személyt, aki fel tudná vállalni ezt a szolgálatot, akkor sokkal gördülékenyebbé válhatna a munka. Erősíteni kell továbbá a gondnok- és presbiterképzést, ahol a gyakorlati presbiterképzésre kellene helyezni a hangsúlyt.

A küldöttgyűlés elfogadta a RE 2008. évi pénzügyi beszámolóját és 2009. évi költségvetését is, melyet Kovács Etelka, a pénzügyi bizottság vezetője ismertetett a küldöttekkel.

Még a küldöttgyűlés szünete előtt hallgattuk meg Nagy Csaba esperes-lelkipásztornak a nágocsi anyatóthon elmúlt évéről szóló tájékoztatását. Elmondta, hogy összesen 27 gyülekezet támogatta az intézményt mintegy 2.160.000 Ft pénzbeli adománnyal és legalább ugyanilyen értékű ruhaneművel. Az otthonban 27 anyuka és 54 gyermek kapott menedéket az elmúlt esztendőben, azaz gyakorlatilag teljes kihasználtsággal működött. A frissen megválasztott esperes tervei között elmondta, hogy szükséges lenne egy egyházmegyei missziói körzet felállítására a megye középső területén élő reformátusok összegyűjtése érdekében. A szolgálatba állítandó lelkész vagy esetleg lelkész házaspár fizetése, lakhatása és egyéb költségei azonban olyan nagy összeget jelentenek, amit csak az egyházkerület támogatásával lehetne előteremteni. Esperes úr bemutatta a jelenlevőknek a közeljövőben Tabon és körzetében szolgáló Csáka Lászlót és feleségét, akik az esperesi hivatal munkájában is fontos szerepet vállalnak majd.

Ebbe az összefoglalónkba nem férhetett bele minden, ami a küldöttgyűlésen történt vagy elhangzott – a részletes információk úgyszólván megtalálhatók a RE honlapján, a refregio.extra.hu oldalon –, arról azonban mindenképpen be kell számolnunk, hogy a tabi gyülekezet oly bőségesen megterített asztallal várta a vendégeket, hogy ha esetleg másért nem, ezért emlékezetes lesz sokak számára a IX. küldöttgyűlés.

Köszönet a szervezőknek!

(Ficsor Gábor Andor)

Szenzáció! A Calvini-kód a Régióban!

„Az Úr emberei” címmel az idei tanév utolsó Séllyei kupafordulóját tartottuk Kapolyon 2009. május 16-án, szombaton, ahol az alábbi kérdés-sor is fejtörést okozott hittanosainknak. Törje a fejét most Ön is! (Megfejtések a köv. számban.)

Kedves Olvasóm!

Üdvözöllek a távoli múltból! Én ugyan 500 évvel előbb láttam meg a napvilágot, mint Te, mégis nagyon szeretném, ha megfejtenéd félezer éves titkomat!

Felkészültél; indulhat a játék?

Genova, anno Domini 1564.

Testvéri szeretettel ölel és Istennek ajánl,
hitvalló elődöd: J. C.

A CALVINCI-KÓD MEGFEJTÉSE

„Párizs egyik forgalmas utcáján vagyunk, ahol két fiatalember összetalálkozik: – Hát te, hogy kerülsz ide a messzi Noyonból? – kezdi az egyik. Mire a másik: – De jó, hogy találkoztunk, épp hozzá igyekszem, ugyanis tanulni jöttem! Hallottam, hogy a király kinevezett egyetemi tanárnak, s most rektornak! Eleinte ugyan pap akartam lenni, később meg ügyvéd, mint az apám... De most, hogy a szívem Jézusé lett, szeretném neki szentelni az egész életemet, minden tudományomat... Könyveket fogok írni az evangéliumi hit védelmére; nézd, már hozzá is fogtam!”

Válaszolj:

Ki lehet ez a noyoni ifjú,
aki tanulni jött Párizsba?

Ki volt a református vallás alapítója?
(vigyázz, beugratós!)

Ha azt mondaná valaki, hogy a te vallásod csak
négy száz esztendő, mit felelnél?

Mi köze van Kálvin Jánosnak „az első református
énekeskönyvhöz”?

Melyik zsoltárból merítette Kálvin pecsétrajának
tervét: egy égő szívet tartó kéz,
melyhez társul a híres jelmondat –
„Szívemet égő áldozatul az Úrnak ajánlom”?

Melyik városba hívta meg Kálvint prédikátornak
az ottani lelkész, Farel Vilmos?

Honnan ismerte Kálvint Knox János,
a skót származású reformátor?

Ismerték-e egymást személyesen,
Kálvin és Luther?

Luther Márton egy közeli munkatársa
„titkos kálvinistának” számított. Ki volt ő?

Kálvin eszméi fellendítették a svájci gazdaságot
is. Tudsz-e egy-két példát sorolni?

Tudjuk-e pontosan, hol nyugszik Kálvin porhüvely?

„Hiszed, hogy volna olyan-ilyen magyarság,
ha nincs – Kálvin?” (Illyés Gyula)

Szlukovinyi Károlyné Irénke néni munkáját is díjazta a zsinat

Határozott a 2009. évi Kiss Ferenc díj odaítéléséről a Magyarországi Református Egyház XIII. zsinatának harmadik ülészsaka pénteken Budapesten.

A diakóniai, azaz szeretetszolgálati Kiss Ferenc - és Juhász Zsófia-díjakat az összesen 19 jelölt közül négynek ítelték oda a zsinat diakóniai és egészségügyi bizottságának előterjesztése alapján. Kiss Ferenc díjat ketten kaptak. Egyikük **Szlukovinyi Károlyné Papp Irén**, a kőröshegyi református gyülekezet volt gondnoka, a gyülekezet diakóniai munkatársa, aki régióinkban hosszú idő óta nagy odaadással fáradozik a lepramisszió szolgálatáért.

A Kiss Ferenc-díj ünnepélyes átadására a református zsinat őszi ülészsakán kerül majd sor.

Ezúton is köszönjük Irénke néninek a délbaltóni régióban végzett eddigi szolgálatát, és kérjük életére Isten áldását!

Régiós program naptár:

2009. június

Nágocsi támogatás: Nagycsepely

Lelkészcsaládok találkozója: Szólád.

22-27.: Séllyei-tábor — Somogydöröcske

2009. július

Nágocsi támogatás: Balatonkiliti

2009. augusztus

Nágocsi támogatás:

Tab, Kapoly, Bábonymegyer

Lelkészi szolgálat a siófoki kórházban

Bartha Béláné Tatár Imola siófoki lelkipásztor hetente (kedden és csütörtökön) rendszeresen látogatja a betegeket a városi kórházban.

Hisszük, tapasztaljuk, a betegágyak mellett egyre nagyobb a szükség és igény a lelki támaszra! Legyen tapasztalható Urunk jelenléte az ottani szolgálatokon!

A kórházi szolgálattal kapcsolatban Bartha Béláné Tatár Imola lelkipásztor (kedden és csütörtökön) a 06 30/721-3101 telefonszámon érhető el.

Csillagpont

A találkozó minőségi, igényes kulturális és szórakozási lehetőségeket nyújt, de több is egy szokványos kulturális fesztiválnál: hitükben elkötelezett és hitüket kereső, többségükben református fiatalok találkoznak egymással, hogy megosszák gondolataikat a világról, közös értékeinkről, Istenről.

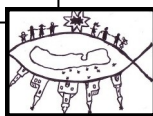
Helyszín

A találkozó július 21–25. között lesz Magyarország szívében, a Tolna megyei Fadd-Domboriban, Szekszárd város közelében egy Duna-holtág mellett, festői környezetben.

Elkészült a Somogyi Református Egyházmegye honlapja

Az internetes oldal elérhető a <http://www.reformatussomogy.shp.hu> internetes címen. Az egyházmegye sok-sok fontos információjával, aktualitásaival folyamatosan frissülő tartalomra érdemes gyakran látogatni.

"UTAZÁS A VILÁG KÖRÜL" PÁL APOSTOL NYOMÁBAN

A Dél-Balatoni Református Gyülekezetek Regionális Együttműködése szervezésében ebben az évben is megrendezésre kerül a méltán népszerű és sokak által várt Séllyei-tábor.

De ezúttal új helyszínen, a magyarországi építészeti örökség részeként nyilvántartott

„múzeumfaluban”, Somogydöröcskén

A tábor programterve:

a Pál apostol utazásait felelevenítő kalandtúrákra fűzve, melynek főbb „virtuális” célállomásai – többek között: Athén, Málta, Kréta, Róma, és még sok-sok más érdekes helyszín és esemény (hajótörés, megkövezés, börtönök és uralkodói paloták)

A tábor időpontja:

megérkezés: 2009. jún. 22., hétfőn délelőtt 10 óráig

hazaindulás: 2009. jún. 27., szombat délelőtt 10 óráig

A táborköltség:

kb. 10 000 Ft / fő

(a regionális együttműködés, illetve a somogyi egyházmegye támogatásának köszönhetően)

Jelentkezés:

a gyülekezetek lelkipásztorainál, hitoktatóinál, illetve a gyermekekkel foglalkozó gyülekezeti munkatársaknál

TÉGED IS VÁRUNK SZERETETTEL!

KÖRÜNK BEN

A Dél-Balatoni Református Gyülekezetek Regionális Együttműködésének időszakos hírlevele

Szerkesztették: Nádasdi Péter, Iván Géza

Tördelés és utómunkálatok: Vasárnapi Levél Szerkesztői Csapata, Enying.

Kedves Olvasónk! Szívesen fogadjuk a lappal kapcsolatos észrevételeit és véleményét. Lapunk célja, hogy pontos és naprakész híradásokkal szolgáljon Régióknak gyülekezetei számára.

Megjelentetni kívánt gyülekezeti beszámolóját kelleterőreán küldje el címünkre:

Postacím: 8130 Enying, Kossuth Lajos u. 48.

Telefon: 06-22-372-019

E-mail: refenyiny@gmail.com

Kérjük, hogy elektronikus levél küldésekor a tárgy mezőbe ezt írják: „Korunkben”! Köszönjük.

„Jövel, Teremtő Szentlélek!”